

Til nr. 2

Ændringen af Kapitel 2 a's overskrift er af redaktionel karakter.

Til nr. 3

ad § 15 a

Bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., foreslås ændret, således at det i § 15 e omtalte navn, der udsteder tilladelse til lokal radiovirksomhed, også udsteder tilladelse til lokal fjernsynsvirksomhed. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Stk. 1, 2. pkt., hvorefter tilladelse ikke kan gives til foretagender, hvori erhvervsvirksomheder har bestemmende indflydelse, foreslås flyttet til stk. 2. Af lovtekniske grunde hører den hjemme i dette stykke, der angår betingelser vedrørende ansøgers forhold, som skal være opfyldt, for at tilladelse kan udstedes, og som nævnet også efterfølgende skal påse opfyldelsen af, jfr. lovens § 15 f, stk. 4.

Stk. 2, nr. 2, om det ansøgende foretagendes formål foreslås ændret, således at lokal fjernsynsvirksomhed undergives samme regel som lokal radiovirksomhed.

Stk. 2, nr. 3, om erhvervsvirksomheders bestemmende indflydelse er af lovtekniske grunde overført hertil fra det nugældende stk. 1, 2. pkt., men det foreslås derudover, at et dagblads bestemmende indflydelse ikke skal være til hinder for udstedelse af tilladelse. Dette forslag er begrundet med hensynet til dagbladenes muligheder for at tilpasse sig medieudviklingen, se i øvrigt nærmere de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Stk. 3 vedrørende kommuners ret til at få tilladelse foreslås tydeliggjort, således at det umiddelbart fremgår, at kommunens formål med programvirksomheden kan være begrænset til enten at drive en såkaldt »åben kanal« for interesserede borgere eller at formidle kommunal information.

Stk. 4 foreslås ændret af lovtekniske grunde. Bestemmelsens nuværende 2. pkt. om forbud mod salg af sendetid til politiske partier og religiøse bevægelser, der er indsat under Folketingets behandling af bestemmelsen, foreslås gjort til 3. pkt., således at der opnås sammenhæng i teksten mellem kravet om tilladelseshaverens selvstændighed og reglen om, at flere tilladelseshavere kun undtagelsesvis må sende det samme program samtidig.

For så vidt angår forbudet mod salg af sendetid til politiske partier, må det efter Kulturministeriets opfattelse lægges til grund, at forbudet mod salg af sendetid også i forbindelse med valgkampe skal være gældende i forhold til grupperinger, der støt-

ter kandidatlistes, som ikke er tilknyttet noget parti.

Med hensyn til salg af sendetid til religiøse bevægelser vil det være hensigtsmæssigt at forstå bestemmelsen således, at forbudet omfatter sådanne grupperinger af religiøs karakter, som ikke er egentlige trossamfund (dvs. sammenslutninger eller forsamlinger, hvis primære formål er gudsdyrkelse efter en nærmere udformet lære og ritus).

Herudover må det efter ministeriets vurdering være tilsigtet med bestemmelsen, at den skal udelukke sponsoring i samme tilfælde, som den udelukker salg af sendetid. Det vil sige, at det efter bestemmelsen er udelukket, at politiske partier og religiøse bevægelser finansierer bestemte programmer.

I stk. 5 foreslås, at ministeren for kulturelle anliggender skal kunne fastsætte regler, hvorefter der kan gives indehavere af tilladelse til lokal radio- og fjernsynsvirksomhed pålæg om at medvirke til udsendelsen af meddelelser fra myndighederne af betydning for befolkningen i tilfælde af katastrofer, truende udsigt til krig eller krig. Det er dog ikke hensigten at udstede bindende regler, medmindre erfaringerne senere skulle vise, at der må antages at være et behov derfor.

I henhold til § 3, stk. 3, i loven om det civile beredskab (lovbekendtgørelse nr. 279 af 3. juni 1985) påhviler det den enkelte minister inden for sit administrationsområde at fastsætte regler for planlægningen af det kommunale civile beredskab. Det er på den baggrund Kulturministeriets hensigt i samarbejde med Indenrigsministeriet og Civilforsvarsstyrelsen at udsende vejledende retningslinjer for, hvorledes der etableres et samarbejde mellem kommunen og den eller de stedlige lokalradioer om disses inddragelse i informationsberedskabet på det kommunale niveau i en krise eller krigssituation.

Ministeriets foreløbige overvejelser går i den forbindelse ud på, at der skal kunne indgås en aftale mellem kommunen og lokalradioerne, der sikrer, at de meddelelser bliver udsendt, som kommunen ønsker udsendt. Herudover vil det blive overvejet, om det i visse situationer bør pålægges lokalradioer at lytte med på Danmarks Radio's udsendelser og viderebringe livsvigtige informationer herfra til lokalsamfundet. Lokal-tv skønnes derimod umiddelbart næppe at kunne have betydning i det civile beredskab, blandt andet fordi radio som medium er enklere og hurtigere at betjene sig af.

I henhold til § 5 i loven om radiokommunikation (lovbekendtgørelse nr. 210 af 6. april 1976) har